HRABANUS MAURUS
Österreich, 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26054
Copyright: Admont, Benediktinerstift

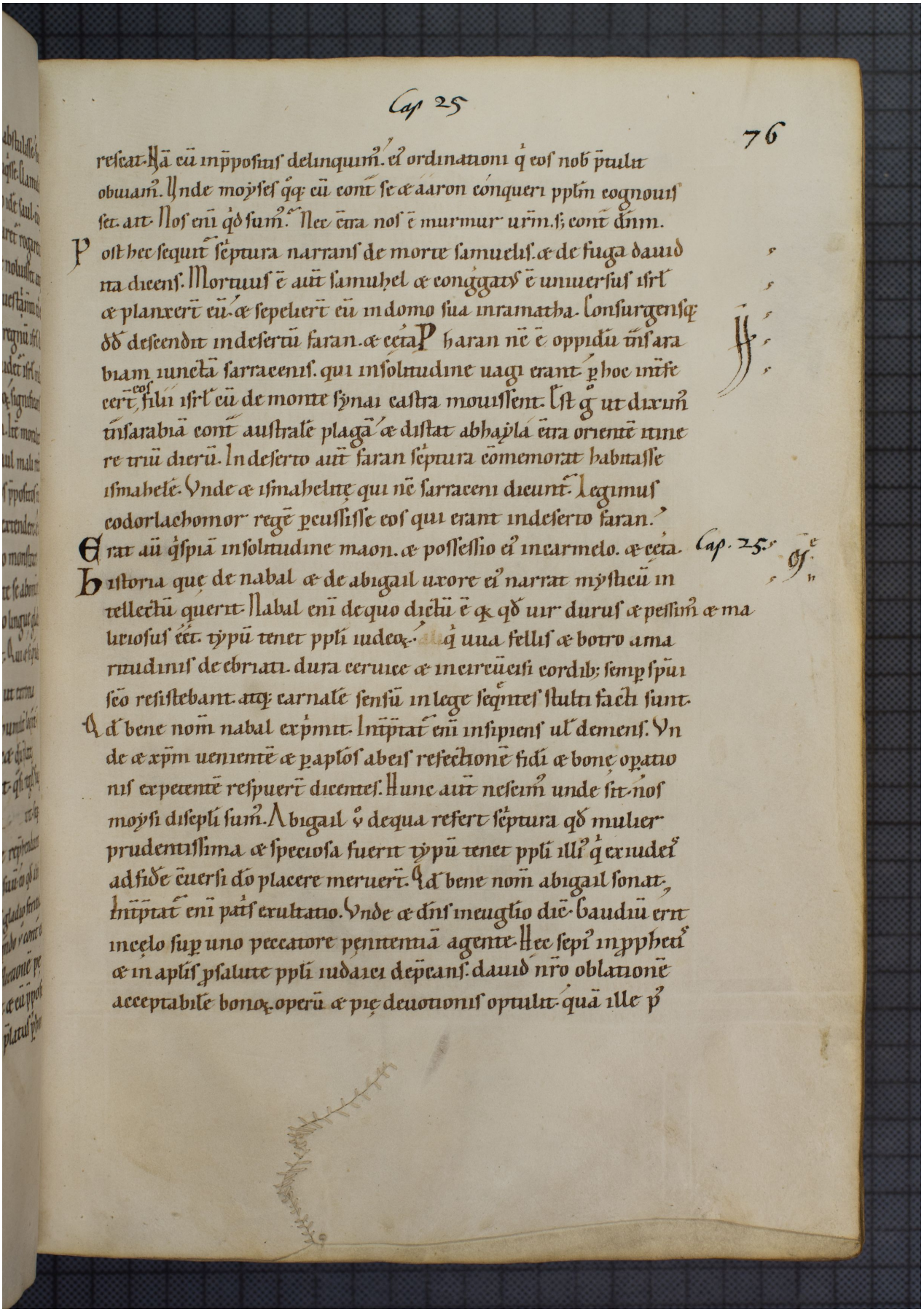

Cap 25

76

rescat. Hā cū inppositis delinquim. ei ordinationi q eos nob ptulit
obuiam. Unde moyses qq cū cont se a aaron conqueri pplm cognouis
set. ait Nos enī qd sum. Nec ētra nos ē murmur urm. s; cont dnm.
Post hec sequit septura narrans de morte samuelis. a de fuga dauid
ita dicens. Mortuus ē aut samuhel a congregatis ē uniuersus isrl
a planxerūt eū. a sepelierūt eū in domo sua in ramatha. Consurgensq
dd descendit in desertū faran. a ceta Paran nē ē oppidū tūs ara
biam iuncta sarracenis. qui insolitudine uagi erant. p hoc intfe
cerūt eos filii isrl eū de monte synai castra mouissent. Est g ut dicim
tūs arabia cont australe plaga. a distat abhaipla ētra oriente itine
re triū dierū. In deserto aut faran septura comemorat habitasse
ismahelē. Unde a ismahelitę qui nē sarraceni dicunt. Legimus
eodorlachomor regē pcussisse eos qui erant in deserto faran.
Erat aū qspia insolitudine maon. a possessio ei in carmelo. a ceta. Cap. 25.
Historia quę de nabal a de abigail uxore ei narrat mysticū in
tellectū querit. Nabal enī de quo dictū ē q qd uir durus a pessim a ma
liciosus ēt. typū tenet ppli iudeorū. q uua fellis a botro ama
ritudinis de ebriati. dura ceruice a incircūcisi cordib; semp spū
sco resistebant atq carnale sensū in lege seqntes stulti facti sunt.
Qd bene nom nabal expmit. Intpratur enī insipiens ul demens. Un
de a xpm uenientē a paplos abeis refectionē fidi a bonę opatio
nis expectantē respuerūt dicentes. Hunc autē nescim unde sit nos
moysi discipli sum. Abigail q de qua refert septura qd mulier
prudentissima a speciosa fuerit typū tenet ppli illi q ex iudei
ad fide ēuersi dō placere meruerūt. Qd bene nom abigail sonat.
Intpratur enī pris exultatio. Unde a dns in euangelio die. Gaudiū erit
in cęlo sup uno peccatore pnitentiā agente. Hec sepi in pphetis
a in aplis psalute ppli iudaici depcans. dauid nro oblationē
acceptabile bonorū operū a pię deuotionis optulit. quā ille p